

تأثیر عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری بر مشارکت شهروندان با نقش میانجی اعتماد عمومی

امیرعباس بابکیان پور^{۱*}

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۴/۱۰ تاریخ چاپ: ۱۴۰۰/۰۶/۲۹

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تأثیر عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری بر مشارکت شهروندان با نقش میانجی اعتماد عمومی می‌باشد. این پژوهش از لحاظ هدف تحقیقی کاربردی و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها، توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه شهروندان شهر همدان در سال ۱۴۰۰ می‌باشند که به دلیل عدم دسترسی به جامعه مورد مطالعه، نامحدود در نظر گرفته شد. از سوی دیگر نمونه آماری با توجه به جامعه آماری و با کمک جدول مورگان و کرجسی و به روش تصادفی طبقه‌ای (به نسبت نواحی شهری همدان) به تعداد ۳۸۴ نفر انتخاب شد. عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری، مشارکت شهروندان و اعتماد عمومی با استفاده از پرسشنامه ۵ درجه‌ای لیکرت مورد سنجش قرار گرفتند. نتایج پژوهش حاضر با روش معادلات ساختاری به‌توسط نرم‌افزار PLS حاکی از آن بود که عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری به میزان ۷۲ درصد بر اعتماد عمومی شهروندان، به میزان ۵۲ درصد بر مشارکت شهروندان تأثیر دارد و از سوی دیگر اعتماد عمومی شهروندان به میزان ۲۸ درصد بر مشارکت شهروندان اثر معنی‌داری داشت. همچنین اعتماد عمومی به میزان ۲۰ درصد به‌عنوان نقش میانجی در رابطه بین عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری و مشارکت شهروندان تأثیر دارد.

واژگان کلیدی

عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری، مشارکت شهروندان، اعتماد عمومی

^۱ کارشناسی ارشد مدیریت شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، همدان، ایران. (* نویسنده مسئول:

مقدمه

ارزش و اهمیت روزافزون نقش مردم در اداره جوامع و رشد نظام‌های مردم‌سالار موجب توجه به ایده مشارکت مردم در امور شده است. در دهه‌های اخیر جنبش‌های طرفدار مردم‌سالاری و شیوه‌های اداره جوامع به روش‌های دموکراتیک، تقریباً در تمامی مناطق جهان رو به رشد و گسترش بوده و حق حاکمیت مردم بر سرنوشت خویش مقبولیت عام یافته است، به گونه‌ای که فکر بر حق بودن مردم در دخالت در اموری که مربوط به زندگی آن‌ها است، مورد توجه همگان قرار گرفته است (آذربایجانی و دریایی، ۱۳۸۶). موضوع مشارکت امروزه از موضوعات بسیار پراهمیت در توسعه و تحول رو به رشد است. بیان ضرورت‌ها، سیاست‌ها و روش‌های فراهم نمودن موجبات مشارکت مردم در تغییر و تحول جوامع، راهگشایی بسیار اساسی و مؤثر برای کلیه صاحب‌نظران، دست‌اندرکاران، برنامه‌ریزان و مجریان در ایفای وظایفشان خواهد بود (پیر بابایی و رحمانی، ۱۳۹۶). لذا مشارکت شهروندان در تصمیم‌گیری برنامه‌ریزی‌ها و کلیه فعالیت‌ها و امور شهری مورد توجه مدیران، برنامه‌ریزان و صاحب‌نظران توسعه اجتماعی است. مشارکت فرایند درگیر شدن کلیه گروه‌های مردم در همه مراحل توسعه جهت ظهور توانایی‌ها و قابلیت‌ها و در نتیجه رشد و تعالی مادی و معنوی آن‌هاست و به همین خاطر شاید در سال‌های اخیر همواره در محافل علمی و سیاسی کشور، موضوع مشارکت شهروندان در امور شهرها، در صدر گفت‌وگوهای اجتماعی و سیاسی جامعه قرار داشته و همگان از آن به عنوان عنصری مهم در جهت رسیدن به مردم‌سالاری و توسعه پایدار سخن رانده‌اند (ایزدی و اکرمی، ۱۳۹۴).

لذا با توجه به توضیحات فوق مشارکت شهروندان برای سازمان‌های مربوطه از جمله شهرداری‌ها و به خصوص شورای شهر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ زیرا شوراها از جمله سازمان‌هایی هستند که برای تحقق مشارکت شهروندان در فرایند تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی، نظارت و اجرای سیاست‌گذاری‌ها در سطح محلی و منطقه‌ای فعالیت می‌کنند و از این طریق زمینه حضور و مشارکت مردم در امور مربوط به خودشان فراهم می‌نمایند. به همین دلیل، به شوراها به عنوان سازمان محلی اطلاق می‌شود که یک نوع حضور نهاده شده مردم و منشاء شکل‌گیری قدرت شوراها می‌باشد (ماری^۱، ۲۰۰۳). مهم‌ترین نهاد محلی که بر اساس اصل صدم قانون اساسی حق دخالت در اداره امور شهر و نظارت بر حسن انجام وظایف مدیران محلی را دارد، شورای اسلامی شهر است که اعضای آن به عنوان نمایندگان افکار عمومی بارأی مستقیم مردم انتخاب می‌شوند. مطابق «قانون تشکیلات و وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخابات شهرداران» مصوب ۱۳۷۵/۱/۳ شرح وظایف ۲۹ گانه شورای شهر در ماده ۷۱ تعیین شده است که با توجه به آن به نظر می‌رسد مؤثرترین عامل در مدیریت شهری، بایستی شورای شهر باشد، اما در طول دوره اول شوراها، اثبات شد که قانون مذکور کافی نبوده و ضمانت‌های اجرایی لازم برای انجام وظایف شورای شهر در آن وجود ندارد. یکی از آرزوهای اساسی شهروندان پس از تشکیل شوراهای اسلامی شهر در انتخابات سال ۱۳۷۸ تحول بنیادی در مدیریت شهرداری‌ها به لحاظ ساده‌سازی نظام پاسخگویی به شهروندان، کوتاهی فرایند پاسخگویی و حاکمیت اندیشه شهروند سالاری بر سازمان شهرداری بود. با سپری شدن چند سال از عمر شورای اسلامی شهر آرزوی یادشده هنوز تحقق نیافته و با مشکلات اساسی نظری و روش‌شناسی روبه‌روست. با عنایت به موارد فوق و با استناد به قانون شرح وظایف و اختیارات شورای شهر، جایگاه و موقعیت نمایندگان مردم نیز در مجموعه مدیریت شهری، مبهم و مغشوش بوده و حیطه و عمق وظایف این شورا در نظام مدیریت شهری کاملاً روشن و شفاف نیست و در چنین شرایطی، از طرفی افزایش سطح انتظارات و توقعات مردم از نمایندگان خود در شورای شهر به

^۱ Mary

دلیل عدم آگاهی کامل نسبت به حیطه وظایف و اختیارات قانونی آن‌ها و از طرف دیگر وجود عناصر و نهادهای متعدد مؤثر در مدیریت شهری که خارج از کنترل و دسترس نمایندگان مردم هستند، موجب بروز نارضایتی و دلسردی در بین مردم شده است. رضایتمندی شهروندان را می‌توان عکس‌العمل مؤثر شهروندان به عملکرد سازمان‌های مدیریت کننده شهر دانست. رضایت از عملکرد سازمانی زمانی از اهمیت برخوردار گردیده که نیروی انسانی به‌عنوان یکی از عناصر مهم تولید اقتصادی یا تولید بازرگانی مطرح شد (مهدوی و همکاران، ۱۳۹۳).

گسترده‌گی و پیچیدگی مسائل شهری و رشد و توسعه روزافزون شهرها، مدیریت امور شهر را به وظیفه‌ای دشوار تبدیل نموده است. علاوه بر موضوعاتی همچون: محیط‌زیست، حمل‌ونقل، ایمنی و برنامه‌ریزی شهری، یکی از عوامل مهمی که تأثیر فزاینده و تعیین‌کننده‌ای بر عوامل سازنده شهری دارد، مدیریت شهری است. اگر شهر همچون سازمانی در نظر گرفته شود، لازم است که در رأس آن عنصری برای برنامه‌ریزی آینده و اداره امور کنونی قرار گیرد. این عنصر را می‌توان مدیریت شهر نامید. مسائل بسیاری در شهرها وجود دارد که برای حل آن‌ها و پاسخ به درخواست‌های موجود در عرصه‌های زندگی جمعی، وجود مدیریت شهری ضروری است. این موضوع به‌خصوص در مسائل خدماتی و عمرانی عمومی جنبه ویژه پیدا می‌کند. لذا در اموری مانند تأمین بهداشت و نظافت محیط شهر، ایجاد و حفظ فضای سبز، تأمین ایمنی شهر و شهروندان، نیازمند وجود سازمانی با تشکیلات مشخص است تا مدیریت شهر به نحو مطلوب صورت گیرد (صرافی و عبداللهی، ۱۳۸۷). بنابراین، مهم‌ترین هدف مدیریت شهری را می‌توان در ارتقای شرایط کار و زندگی جمعیت ساکن در قالب اقشار و گروه‌های مختلف اجتماعی و اقتصادی و حفاظت از حقوق شهروندان، تشویق به توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار و حفاظت از محیط کالبدی دانست (سعیدنیا، ۱۳۷۹) و این ارتقاء زمانی معنا و مفهوم پیدا خواهد کرد که شهروندان از شرایط ایجادشده توسط شورای شهر رضایت کافی داشته باشند که این رضایت درنهایت می‌تواند اعتماد شهروندان را در پیش داشته باشد.

اعتماد عمومی نیز باور مردم نسبت به رفتارها و اقدامات خاصی است که انتظار دارند از دولت ببینند (لاهن^۲، ۲۰۲۰) وقتی اعتماد عمومی مطرح می‌شود، مردم انتظار دارند مقامات و کارکنان سازمان‌های دولتی با اقدامات خود در تعامل با آن‌ها که در این تعامل نوعی عدم اطمینان و عدم شناخت از نحوه انجام امور در سازمان‌های دولتی وجود دارد، به انتظارات از آن‌ها پاسخ داده شود. به عبارت دیگر اعتماد عمومی، یعنی انتظار مردم از دریافت مثبت پاسخ به خواسته‌های آنان از طرف متولیان امور عمومی (الوانی و دانایی فرد، ۱۳۸۰). اعتماد عمومی ماهیتی جامعه‌شناختی داشته و می‌توان آن را در عرصه‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی جامعه رصد کرد (نی و زیاکاو^۳، ۲۰۱۹). اعتماد عمومی حاصل باور افراد به توانمندی آنان در اثرگذاری در فراگرد توسعه سیاسی و تصور آنان از مراتب پاسخ‌گویی و حساب پس دهی دولت اشاره دارد (بیلانگر و نادیاو^۴، ۲۰۰۵).

در همین رابطه رسولی و همکاران (۱۳۸۹) که به بررسی نگرش مردم نسبت به شوراهای شهری و ارزیابی عملکرد شوراهای اسلامی در استان آذربایجان شرقی پرداختند، به این نتیجه دست‌یافتند که ۷۴/۲ درصد پاسخگویان عملکرد شوراهای را در انتخاب مدیر توانا برای اداره شهر و نیز ۷۱/۳ درصد عملکرد شوراهای را در شناخت کمبودها، همکاری با مسئولین اجرایی نهادها نارسایی‌ها و امکانات شهری را ضعیف ارزیابی نمودند. همچنین مشخص شد که بین آگاهی از

^۲ Luhmann

^۳ Nye & Zelikow

^۴ Belanger & Nadeau

وظایف شوراهای و میزان پذیرش شوراهای با ارزیابی عملکرد شوراهای اسلامی رابطه وجود دارد. همچنین شهروندان وجود نهاد شورا را برای مدیریت شهری و نظارت بر عملکرد شهرداری ضروری می‌دانستند. از طرفی، رجبی فرجاد و همکاران (۱۳۹۳) که به بررسی نقش اعتماد عمومی در توسعه مشارکت شهروندان پرداختند نشان دادند که اعتماد یکی از عناصر مهم سرمایه اجتماعی است که رکنی جدایی‌ناپذیر از مجموعه ثروت یک ملت است. در امر مشارکت وجود اعتماد ضروری است. هدف این مقاله بررسی رابطه اعتماد عمومی با مشارکت شهروندان است. با فراتر رفتن میزان اعتماد از محدوده خانواده و نظام خویشاوندی به حوزه‌های گسترده‌تر در مقیاس‌های فرامحلی در قلمروهای روستایی، شهری و ملی، میزان مشارکت نیز در بازتولید و ارتقای اعتماد اجتماعی توسعه یافته در قالب گسترش صداقت، وفاداری، حسن نیت، وظیفه‌شناسی، وفای به عهد، ثبات در اندیشه و عمل مؤثر خواهد بود. به تعبیری با تقویت اجتماع اخلاقی و تعهد عملی به التزام‌های اخلاقی در سطوح میان فردی، بین فرد و نهادها و نیز بین نهادی، فرایند اعتماد اجتماعی در سطوح اعتماد افراد نسبت به یکدیگر و نیز اعتماد اجتماعی نسبت به نهادهای اجتماعی و مأمورانی که متولی و عامل در این نهادها هستند، قوت لازم را کسب خواهد کرد و زمینه‌ساز تعاون و مشارکت اجتماعی خواهد بود. مشارکت همچنین تعامل میان شهروندان و دولتمردان را ثمربخش‌تر می‌سازد و سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی را ارتقاء می‌دهد. دخالت شهروندان در اداره امور عمومی پاسخ گوئی کارگزاران دولتی را افزایش می‌دهد و آن‌ها را نسبت به انتظارات مردم پاسخگوتر و حساس‌تر می‌سازد. از سوی دیگر مشروعیت و پذیرش دولت نیز با مشارکت مردم تحکیم و تثبیت می‌شود.

حال با توجه به توضیحات فوق، امروزه شهروندان دانش و آگاهی زیادی نسبت به فعالیت‌ها و وظایف شورای شهر دارند که به نسبت سال‌های قبل این دانش و آگاهی به‌خصوص از حیث شبکه‌های مجازی بیشتر هم شده است که این امر در نهایت باعث افزایش انتظارات شهروندان از عملکرد شورای شهر شده است. همین انتظارات باعث می‌شود که سطح مشارکت و از سوی دیگر اعتماد عمومی شهروندان دستخوش تغییرات اساسی شود. درحالی که متأسفانه شورای شهر خیلی به این موضوع توجه ویژه‌ای نشان نمی‌دهد؛ بنابراین از آنجا که هرچه اعتماد شهروندان بیشتر شود می‌تواند میزان مشارکت را افزایش دهد، این مشارکت نیز تحت تأثیر عملکرد شورای شهر خواهد بود و در نهایت اگر شهروندان مشارکت بالایی داشته باشند، سبب می‌شود که بسیاری از فعالیت‌های شورای شهر به شیوه درست‌تری پیش رفته و در نهایت بازدهی و راندمان شورای شهر هم بیشتر خواهد شد و در نتیجه می‌توان گفت که ارتباط دوسویه‌ای وجود دارد و بنابراین بی‌توجهی به مبحث مشارکت شهروندان می‌تواند ضرر بسیار زیادی به شورای شهر از حیث مأموریت و چشم‌انداز سازمانی وارد نماید و متأسفانه با توجه به آگاهی شهروندان نسبت به فعالیت‌های شورای شهر فاصله بین شهروندان و شورای شهر بیشتر شده است که این امر کار را برای شورای شهر در زمینه مدیریت شهری سخت‌تر و همین امر می‌تواند عملکرد آنان را تحت اثرات منفی قرار دهد و در نهایت زمینه‌ساز کاهش مجدد اعتماد عمومی و مشارکت شهروندان خود شده و در نهایت این چرخه معیوب دائماً ادامه خواهد شد که هم خود شورای شهر و هم شهروندان از آن متضرر خواهند شد. حال با توجه به توضیحات فوق این سؤال در ذهن محقق مطرح می‌گردد که آیا عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری بر مشارکت شهروندان با نقش میانجی اعتماد عمومی تأثیر دارد؟

مبانی نظری

عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری

شورای اسلامی شهر از ریشه‌دارترین اصول عرفی مقررات سنتی از بارزترین شیوه‌های عقلایی در زندگی جمعی است، حتی قدیمی‌ترین شیوه‌های مدیریت در تکاپوی اجتماع نوع بشر، نشانه‌هایی از نظام شورایی را با خود دارد. ارزیابی عملکرد به مجموعه اقدامات و فعالیت‌هایی اطلاق می‌شود که به منظور افزایش سطح استفاده بهینه از امکانات و منابع در جهت دستیابی به اهداف و شیوه‌های توأم با کارایی و اثربخشی صورت می‌گیرد. این برنامه طی دهه اخیر در اغلب کشورهای پیشرفته و برخی از کشورهای در حال توسعه مرسوم گردیده است، به طوری که تصویب قوانین خاص ارزیابی عملکرد جزء الزامات محسوب می‌شود. هدف از عملکرد شورای شهر سنجش، ارزش‌گذاری و قضاوت در خصوص اثربخش کارایی اقتصادی و اخلاقی به منظور ارتقاء کیفیت خدمات دولتی است (بنائیان و پرهیزکار، ۱۳۹۷).

اعتماد عمومی

بررسی ادبیات موجود در زمینه اعتماد و اعتماد عمومی، نشان‌دهنده نبود یک تعریف مورد اجماع از معنای این واژه است. با این حال در تعاریفی که از اعتماد ارائه شده است، آن را عموماً انتظار رفتارهای صادقانه و فاقد منفعت جویی از دیگران می‌دانند. درواقع می‌توان اعتماد را نوعی انتظار نتایج مثبت دانست که یک طرف می‌تواند بر مبنای اقدام مورد انتظار طرف دیگر، در یک تعامل که ویژگی اصلی آن عدم اطمینان است دریافت کند (دانایی فرد، ۱۳۸۲). پس ایده اصلی اعتماد، نوعی انتظار است که تخطی از آن اعتماد را مخدوش می‌سازد.

بر همین اساس اعتماد عمومی نیز باور مردم نسبت به رفتارها و اقدامات خاصی است که انتظار دارند از دولت ببینند (لاهن، ۲۰۲۰) وقتی اعتماد عمومی مطرح می‌شود، مردم انتظار دارند مقامات و کارکنان سازمان‌های دولتی با اقدامات خود در تعامل با آن‌ها که در این تعامل نوعی عدم اطمینان و عدم شناخت از نحوه انجام امور در سازمان‌های دولتی وجود دارد، به انتظارات از آن‌ها پاسخ داده شود. به عبارت دیگر اعتماد عمومی، یعنی انتظار مردم از دریافت مثبت پاسخ به خواسته‌های آنان از طرف متولیان امور عمومی (الوانی و دانایی فرد، ۱۳۸۰). اعتماد عمومی ماهیتی جامعه‌شناختی داشته و می‌توان آن را در عرصه‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی جامعه رصد کرد (نی و زیاکاو، ۲۰۱۹). اعتماد عمومی حاصل باور افراد به توانمندی آنان در اثرگذاری در فراگرد توسعه سیاسی و تصور آنان از مراتب پاسخ‌گویی و حساب پس دهی دولت اشاره دارد (بیلانگر و نادیاو^۵، ۲۰۲۰).

مشارکت شهروندان

در کنار ضرورت وجود امکانات، درخواست‌ها و نیازها تغییر نقش ساکنان شهر به «شهروند» را در مطالعات شهری به موضوعی محوری بدل ساخته است. این ضرورت، گویای تازه‌ترین زمینه مشارکت، یعنی مشارکت شهروندان در اداره امور شهری است. مشارکت عمومی فرایندی مؤثر است که از طریق آن، مردم، اشخاص یا گروه‌های سازمان‌یافته می‌توانند به تبادل اطلاعات بیان عقیده و ارائه نظر پردازند و از توانایی لازم برای تصمیم‌گیری برخوردار شوند. برای رسیدن به الگو توسعه مطلوب یا استفاده صحیح از منابع، فرصت‌ها و توزیع عادلانه امکانات، مشارکت مردم راهکار اصلی و محوری به شمار می‌رود. مشارکت شهری شهروندان را می‌توان به معنای حضور جدی و شرکت فعال، آگاهانه، ارادی، مؤثر و

^۵ Belanger & Nadeau

سازمان یافته عناصر جامعه شهری (افراد، خانواده‌ها، گروه‌ها، نهادها و بخش‌های عمومی، دولتی و خصوصی) فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی زندگی شهری برای دستیابی به اهداف جمعی دانست (پیر بابایی و رحمانی، ۱۳۹۶).

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش از نظر هدف کاربردی است و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها، توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش کلیه شهروندان شهر همدان در سال ۱۴۰۰ می‌باشند که به دلیل عدم دسترسی به جامعه مورد مطالعه، نامحدود در نظر گرفته شد. از سوی دیگر نمونه آماری با توجه به جامعه آماری و با کمک جدول مورگان و کرجسی و به روش تصادفی طبقه‌ای (به نسبت نواحی شهری همدان) به تعداد ۳۸۴ نفر انتخاب شد. جهت سنجش عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری از پرسشنامه ۱۵ سؤالی آذربایجانی و دریایی (۱۳۸۶) استفاده شد. برای سنجش اعتماد عمومی از پرسشنامه ۱۰ سؤالی قره خانی و همکاران (۱۳۹۳) بهره گرفته شد و مشارکت شهروندان با پرسشنامه ۱۵ سؤالی پورمحمدی و همکاران (۱۳۹۳) مورد بررسی قرار گرفت و طبقه نمره‌گذاری هر سه پرسشنامه بر اساس طیف لیکرت ۵ درجه‌ای (کاملاً مخالفم=۱، مخالفم=۲، نظری ندارم=۳، موافقم=۴ و کاملاً موافقم=۵) بود.

یافته‌های پژوهش

ابتدا قبل از بررسی فرضیه پژوهش لازم است، اعتبار هر سه پرسشنامه بر اساس روش‌های روایی و پایایی مورد سنجش قرار گیرند

۱- مدل اندازه‌گیری

۱-۱- آزمون روایی

۱-۱-۱- آزمون همگن بودن

آزمون همگن بودن به جهت تک‌جنسی کردن یا همگن کردن سؤالات هر بعد انجام می‌شود و به عبارتی این آزمون به بررسی تحلیل عاملی تأییدی سؤالات متغیرهای پژوهش می‌پردازد؛ بنابراین در جدول شماره ۱ بارهای عاملی هریک از سؤالات پرسشنامه آورده شده است:

جدول شماره ۱: بارهای عاملی سؤالات در مدل اندازه‌گیری پژوهش

متغیر	سؤال	بار عاملی	نتیجه
عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری	۱	۰/۵۷	تأیید سؤال
	۲	۰/۵۶۳	تأیید سؤال
	۳	۰/۶۳۱	تأیید سؤال
	۴	۰/۷۷۳	تأیید سؤال
	۵	۰/۸۱۶	تأیید سؤال
	۶	۰/۸۳۴	تأیید سؤال
	۷	۰/۷۵۴	تأیید سؤال
	۸	۰/۶۶	تأیید سؤال
	۹	۰/۸۰۸	تأیید سؤال
	۱۰	۰/۴۸۳	تأیید سؤال

نتیجه	بار عاملی	سؤال	متغیر
تأیید سؤال	۰/۶۵	۱۱	
تأیید سؤال	۰/۵۰۶	۱۲	
تأیید سؤال	۰/۷۷۹	۱۳	
تأیید سؤال	۰/۸۷۱	۱۴	
تأیید سؤال	۰/۸۴۱	۱۵	
تأیید سؤال	۰/۵۳۲	۱	اعتماد عمومی
تأیید سؤال	۰/۵۲۱	۲	
تأیید سؤال	۰/۶۴۲	۳	
تأیید سؤال	۰/۶۸۵	۴	
تأیید سؤال	۰/۷۶۴	۵	
تأیید سؤال	۰/۷۷۸	۶	
تأیید سؤال	۰/۵۱۱	۷	
تأیید سؤال	۰/۴۶۵	۸	
تأیید سؤال	۰/۵۵۱	۹	
تأیید سؤال	۰/۴۸۲	۱۰	
تأیید سؤال	۰/۴۹۶	۱	مشارکت شهروندان
تأیید سؤال	۰/۶۵۹	۲	
تأیید سؤال	۰/۷۱۷	۳	
تأیید سؤال	۰/۷۳۷	۴	
تأیید سؤال	۰/۸۸۹	۵	
تأیید سؤال	۰/۸۵۲	۶	
تأیید سؤال	۰/۸۱۴	۷	
تأیید سؤال	۰/۵۹۵	۸	
تأیید سؤال	۰/۸۸۴	۹	
تأیید سؤال	۰/۸۵۷	۱۰	
تأیید سؤال	۰/۷۲	۱۱	
تأیید سؤال	۰/۴۲۸	۱۲	
تأیید سؤال	۰/۷۲۱	۱۳	
تأیید سؤال	۰/۶۹۱	۱۴	
تأیید سؤال	۰/۶۴۸	۱۵	

جدول شماره ۱ نشان می‌دهد که سؤالاتی که بارهای عاملی آنان بیشتر از ۰/۴ می‌باشند، در مدل اندازه‌گیری بیرونی باقی‌مانده و تأیید می‌شوند و سؤالاتی که بارهای عاملی آنان کمتر از ۰/۴ هستند، از مدل نهایی حذف می‌گردند و تحلیل فرضیه بر اساس مدل نهایی صورت می‌گیرد، درحالی‌که بار عاملی تمامی متغیرهای پژوهش بیشتر از ۰/۴ هستند و هیچ‌یک از سؤالات از مدل اندازه‌گیری خارج نمی‌شوند.

آزمون روایی مدل اندازه‌گیری (روایی سازه)

آزمون روایی مدل بر اساس روایی همگرا و واگرا موردسنجش قرار می‌گیرد. روایی همگرا در رابطه با آزمون میانگین واریانس استخراجی (AVE) و آزمون مقایسه ضریب پایایی ترکیبی و میانگین واریانس استخراجی می‌باشد و روایی واگرا در رابطه با آزمون فورنل و لارکر^۶ است. در رابطه با روایی همگرا یکی از آزمون‌ها آزمون میانگین واریانس استخراجی (AVE) یا همان ضریب پایایی اشتراکی است که در جدول شماره ۲ آورده شده است:

جدول شماره ۲: بررسی روایی همگرا در مدل اندازه‌گیری

متغیر	ضریب پایایی اشتراکی
عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری	۰/۵۰۹
اعتماد عمومی	۰/۵۷۰
مشارکت شهروندان	۰/۵۳۹

همان‌طور که مشخص می‌باشد، برای تمامی متغیرها، میانگین واریانس استخراجی یا ضریب پایایی اشتراکی بیشتر از ۰/۵ بود؛ بنابراین روایی همگرایی مدل اندازه‌گیری مورد تأیید قرار می‌گیرد و این نشان می‌دهد که سؤالات هر متغیر با یکدیگر همگرایی لازم را دارند، به عبارتی، سؤالات اندازه‌گیری کننده هر متغیر با یکدیگر همبستگی دارند. در رابطه با روایی واگرا آزمون فورنل و لارکر موردبررسی قرار می‌گیرد. این روایی بر اساس پژوهش هنسلر و همکاران (۲۰۰۹) به بررسی عدم هم خطی بحرانی سؤالات هر متغیر می‌پردازد. در جدول شماره ۳ روایی واگرا مربوط به آزمون فورنل و لارکر آورده شده است:

جدول شماره ۳: بررسی روایی واگرا در مدل اندازه‌گیری پژوهش

مشارکت شهروندان	اعتماد عمومی	عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری	
-	-	۰/۷۰۷	عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری
-	۰/۷۸۵	۰/۵۳۴	اعتماد عمومی
۰/۵۹۳	۰/۵۲۸	۰/۵۶۰	مشارکت شهروندان

بر اساس جداول شماره ۳ می‌توان گفت که مقادیر روی قطر اصلی که همان جذر میانگین واریانس استخراجی هستند، بیشتر از اعداد هر ردیف بوده و بنابراین بین متغیرها روایی واگرا وجود دارد و به عبارتی می‌توان گفت که بین سؤالات هر متغیر نسبت به سؤالات متغیر دیگر واگرایی و یا عدم هم خطی وجود دارد.

^۶ Fornell-Larcker

۱-۲ آزمون پایایی

در این بخش پایایی مدل اندازه‌گیری بر اساس آزمون آلفای کرونباخ^۷، آزمون پایایی ترکیبی^۸ و آزمون اسپیرمن^۹ موردسنجش قرار می‌گیرد. در جدول شماره ۴ پایایی مدل اندازه‌گیری موردبررسی قرار می‌گیرد.

جدول شماره ۴: بررسی پایایی مدل اندازه‌گیری

متغیر	ضریب آلفای کرونباخ	همبستگی اسپیرمن	ضریب پایایی ترکیبی
عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری	۰/۸۰۶	۰/۸۳۸	۰/۸۵۴
اعتماد عمومی	۰/۸۴۳	۰/۸۵۶	۰/۸۸۸
مشارکت شهروندان	۰/۸۷۹	۰/۸۹۴	۰/۸۹۸

بر اساس جدول شماره ۴ می‌توان نتیجه گرفت که ضرایب آلفای کرونباخ برای تمامی متغیرهای پژوهش بیشتر از ۰/۷ بوده و بنابراین همبستگی بین سؤالات متغیرها در خارج از مدل اندازه‌گیری مورد تأیید قرار می‌گیرند و متغیرها در خارج از مدل اندازه‌گیری دارای همسانی درونی هستند. همبستگی اسپیرمن به بررسی همبستگی بین سؤالات هر متغیر می‌پردازد و از آنجا که تمامی ضرایب بیشتر از ۰/۷ هستند، لذا بنا بر گفته هنسلر و همکاران (۲۰۰۹) که طیف لیکرت زیر هفت گزینه‌ای، یک طیف ترتیبی است، بنابراین این آزمون نا پارامتریک سنجش می‌شود که بتواند همبستگی بین سؤالات متغیرها را برای طیف لیکرت پنج گزینه‌ای موردبررسی قرار دهد. همچنین از آنجا که پایایی ترکیبی برای تمام متغیرها بیشتر از ۰/۷ است، لذا بین سؤالات هر متغیر در داخل مدل اندازه‌گیری نیز همبستگی وجود دارد. از آنجا که در پایایی اشتراکی به این موضوع پرداخته می‌شود که هر سؤال به تنهایی از یک مدل به مدل دیگر چقدر تعمیم‌پذیری دارد، بنابراین پایایی اشتراکی برای هر سه متغیر اصلی مورد تأیید قرار می‌گیرد، زیرا این مقادیر همگی بیشتر از ۰/۵ هستند.

۱-۳ کیفیت مدل اندازه‌گیری

کیفیت مدل اندازه‌گیری با استفاده از آزمون روایی متقاطع شاخص اشتراکی^{۱۰} به بررسی کیفیت اندازه‌گیری متغیرها بر اساس سؤالات آن‌ها می‌پردازد. در جدول شماره ۵ کیفیت مدل اندازه‌گیری پژوهش برای تک‌تک متغیرها آورده شده است:

جدول شماره ۵: کیفیت مدل اندازه‌گیری پژوهش

متغیر	کیفیت مدل	نتیجه
عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری	۰/۲۶۳	قوی
اعتماد عمومی	۰/۲۲۶	قوی
مشارکت شهروندان	۰/۲۹۲	قوی

مقادیر هر متغیر با سه مقدار ۰/۰۲ (کیفیت مدل اندازه‌گیری ضعیف)، ۰/۱۵ (کیفیت مدل اندازه‌گیری متوسط) و ۰/۳۵ (کیفیت مدل اندازه‌گیری قوی) مورد ارزیابی قرار گرفتند و مشخص شد که کیفیت مدل اندازه‌گیری متغیرهای عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری، اعتماد عمومی و مشارکت شهروندان در سطح قوی می‌باشند.

⁷ Cronbach's Alpha

⁸ Composite Reliability (CR)

⁹ Spearman

¹⁰ Commuality Cros Vality (CV com)

۲- مدل ساختاری

فرضیه پژوهش: عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری بر مشارکت شهروندان با نقش میانجی اعتماد عمومی تأثیر دارد. جهت بررسی فرضیه پژوهش از تحلیل معادلات ساختاری تحت نرم افزار PLS استفاده می گردد. حال بعد از بررسی مدل اندازه گیری، به بررسی معناداری مدل ساختاری می پردازیم. جدول شماره ۶ آزمون معناداری فرضیه پژوهش را نشان می دهد.

جدول شماره ۶: بررسی فرضیه پژوهش

روابط	ضریب مسیر (بتا)			انحراف معیار	آماره t-value	سطح معنی داری	نتیجه
	اثر مستقیم	اثر غیر مستقیم	اثر کل				
عملکرد شورای شهر ← مشارکت شهروندان	۰/۵۱۶	۰/۲۰۳	۰/۷۱۹	۰/۱۷۶	۳/۸۵۴	۰/۰۰۱	معنادار
عملکرد شورای شهر ← اعتماد عمومی	۰/۷۲۱	-	۰/۷۲۱	۰/۰۳۴	۱۱/۷۱۸	۰/۰۰۱	معنادار
اعتماد عمومی ← مشارکت شهروندان	۰/۲۸۲	-	۰/۲۸۲	۰/۱۶۷	۲/۶۱۴	۰/۰۰۱	معنادار

بر اساس جدول شماره ۶ می توان نتیجه گرفت که مقادیر t-value برای روابط فوق خارج از بازه ۲/۵۸ و ۲/۵۸- می باشند و لذا این روابط با سطح اطمینان ۹۹٪ معنادار هستند. از طرفی از ضرایب بتا می توان به این نتیجه دست یافت که عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری به طور مستقیم به میزان ۵۲٪ بر مشارکت شهروندان تأثیر می گذارد، عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری به میزان ۷۲٪ بر اعتماد عمومی اثرگذار است و اعتماد عمومی به میزان ۲۸٪ متغیر مشارکت شهروندان را تبیین می کند، همچنین عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری بر مشارکت شهروندان به طور غیرمستقیم و با نقش میانجی اعتماد عمومی به میزان $۰/۲۰ = ۰/۷۲ \times ۰/۵۲$ تأثیر می گذارد؛ بنابراین مشارکت شهروندان هم زمان هم از مسیر مستقیم و هم از مسیر غیرمستقیم (اثر کل) به میزان ۷۲٪ تحت تأثیر عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری می باشد و در این بین اعتماد عمومی به عنوان یک متغیر میانجی جزئی است؛ بنابراین در کل می توان نتیجه گرفت که عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری بر مشارکت شهروندان با نقش میانجی اعتماد عمومی تأثیر دارد. لذا پیش بینی می شود که در یک نمونه بزرگ تر نیز از همان جامعه، فرضیه پژوهش تأیید گردد.

از سوی دیگر، برای بررسی میانجی بودن متغیر اعتماد عمومی از آزمون سوبل^{۱۱} استفاده می شود. به طور کلی در آزمون سوبل می توان از تخمین نرمال برای بررسی معنی داری رابطه استفاده کرد. با داشتن برآورد خطای استاندارد اثر غیرمستقیم می توان فرضیه صفر را در مقابل فرض مخالف آزمون کرد. آماره Z برابر است با نسبت $a*b$ به خطای استاندارد آن. به عبارت دیگر مقدار Z-Value را از رابطه زیر به دست می آوریم:

$$Z_{value} = \frac{a \times b}{\sqrt{(b^2 \times S_a^2) + (a^2 \times S_b^2) + (S_a^2 \times S_b^2)}} = 1/683$$

a: ضریب مسیر (بار عاملی) میان متغیر پیش بین و میانجی = ۰/۷۲۱

b: ضریب مسیر (بار عاملی) میان متغیر میانجی و ملاک = ۰/۲۸۲

S_a: انحراف معیار مسیر متغیر پیش بین و میانجی = ۰/۰۳۴

^{۱۱} Sobel

S_b : انحراف معیار مسیر متغیر میانجی و ملاک = ۰/۱۶۷

فرمول شماره ۱: آزمون سوبل برای بررسی میانجی بودن اعتماد عمومی در فرضیه پژوهش

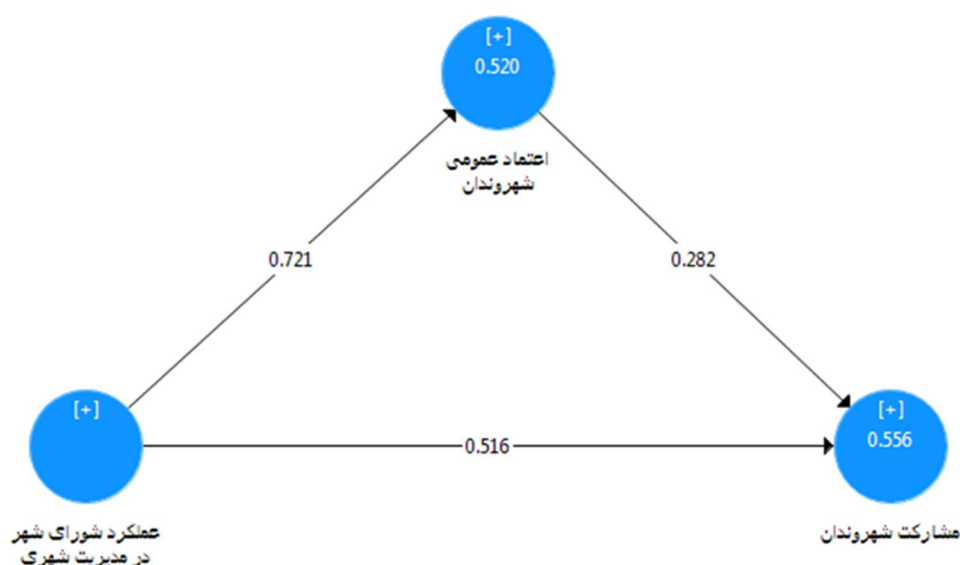
مقدار Z به دست آمده از آزمون سوبل برابر با ۱/۶۸۳ و میزان انحراف معیار آن ۰/۱۵ می باشد و سطح معنی داری به دست آمده از مقدار Z ، ۰/۰۲۲ می باشد که کمتر از ۰/۰۵ بوده و بنابراین با سطح اطمینان ۹۵٪ متغیر اعتماد عمومی به عنوان متغیر میانجی بین عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری و مشارکت شهروندان عمل می کند. حال با توجه به آزمون های پیشروی، قدرت پیش بینی مشارکت شهروندان مورد سنجش قرار می گیرد؛ بنابراین جدول شماره ۷ به بررسی قدرت پیش بینی مشارکت شهروندان در فرضیه پژوهش می پردازد.

جدول شماره ۷: قدرت پیش بینی متغیر ملاک در فرضیه پژوهش

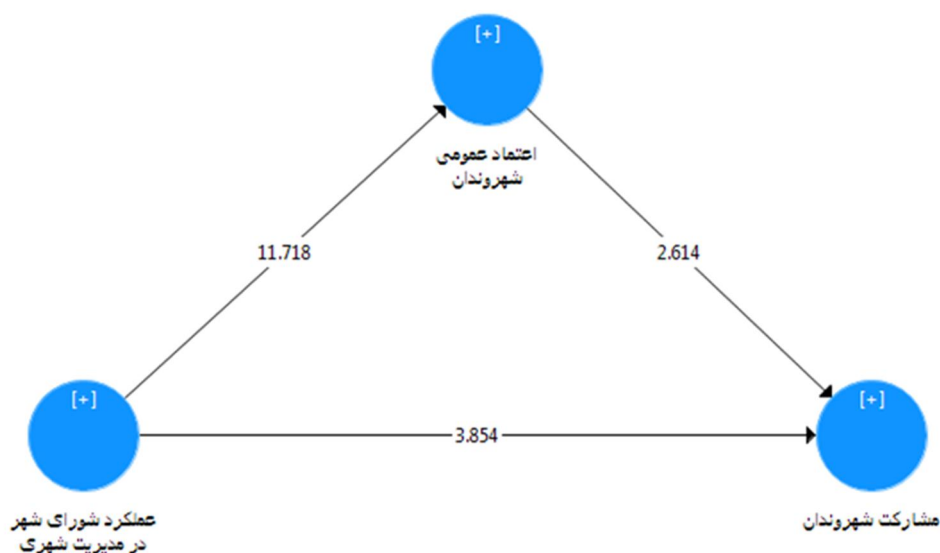
مشارکت شهروندان							متغیر ملاک
نتیجه	شاخص استون-گیسر Q^2	نتیجه	Gof	نتیجه	f^2	نتیجه	متغیرهای پیش بین
قوی	۰/۲۷۲	بسیار قوی	۰/۴۲۸	قوی	۰/۱۹۹	بسیار قوی	عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری
				متوسط	۰/۱۱۳	قوی	اعتماد عمومی

جدول شماره ۷ نشان می دهد که شاخص R^2 تنظیم شده برای متغیر ملاک یا درونزا آورده شده است و مقادیر آن ها با سه مقدار ۰/۱۹ (کیفیت پیش بینی ضعیف)، ۰/۳۳ (کیفیت پیش بینی متوسط) و ۰/۶۷ (کیفیت پیش بینی قوی) مورد ارزیابی قرار می گیرند. این امر گویای این مطلب است که عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری و اعتماد عمومی روی هم رفته به میزان ۷۵٪ و به صورتی بسیار قوی، مشارکت شهروندان را به عنوان متغیر درونزا و یا ملاک مورد پیش بینی قرار می دهند. شاخص f^2 نشان دهنده سهم هر متغیر پیش بین در R^2 تنظیم شده است و مقادیر آن ها با سه مقدار ۰/۰۲ (کیفیت پیش بینی ضعیف)، ۰/۱۵ (کیفیت پیش بینی متوسط) و ۰/۳۵ (کیفیت پیش بینی قوی) مورد ارزیابی قرار می گیرد؛ بنابراین از این شاخص می توان نتیجه گرفت که سهم عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری و اعتماد عمومی در R^2 تنظیم شده به ترتیب در سطح قوی و متوسط بوده و در این بین متغیر عملکرد شورای شهر در مدیریت شهری سهم بیشتری نسبت به اعتماد عمومی در R^2 تنظیم شده دارد. از طرفی آزمون Gof که مربوط به شاخص نیکویی برازش می باشد، با مقدار ۰/۴۲۸ با سه مقدار استاندارد ۰/۰۱ (کیفیت سنجی ضعیف)، ۰/۲۶ (کیفیت سنجی متوسط) و ۰/۳۶ (کیفیت سنجی قوی) مورد ارزیابی قرار می گیرد و مشخص می شود که قدرت برازش این نرم افزار جهت بررسی فرضیه پژوهش در حد بسیار قوی است. همچنین شاخص استون-گیسر Q^2 برای متغیر درونزا آورده شده است و مقادیر آن ها با سه مقدار ۰/۰۲ (کیفیت مدل ساختاری ضعیف)، ۰/۱۵ (کیفیت مدل ساختاری متوسط) و ۰/۳۵ (کیفیت مدل ساختاری قوی) مورد ارزیابی قرار می گیرد. لذا مشخص شد که برای متغیر مشارکت شهروندان به میزان ۲۷٪ می باشد و این شاخص نشان می دهد که کیفیت مدل ساختاری در فرضیه پژوهش به صورتی قوی ارزیابی می شود. در نتیجه مدل مفهومی پژوهش از برازش مطلوبی برخوردار است.

حال مدل اندازه گیری پژوهش در حالت تخمین ضرایب و معناداری ضرایب در اشکال ذیل آورده می شوند.

شکل شماره ۱: مدل اندازه‌گیری پژوهش در حالت تخمین ضرایب

شکل شماره ۲: مدل اندازه‌گیری پژوهش در حالت معناداری ضرایب

نتیجه‌گیری

حال با توجه به نتیجه فرضیه پژوهش مشخص شد که زمانی شهروندان در امور شهری و وظایف خود در کالبد شهر، مشارکت بالایی خواهند داشت که هم شورای شهر عملکرد مطلوبی در زمینه مدیریت شهری و قول‌هایی که داده است، داشته باشد و هم اعتماد عمومی نسبت به وظایف محوله به شورای شهر بالا باشد. در غیر این صورت شهروندان مشارکت فعالانه و مؤثری در این زمینه نخواهند داشت. هرچه اعضای شورای شهر وظایف خود را به‌درستی انجام دهند و به وعده‌های خود در زمان انتخابات عمل نمایند، شهروندان به این باور و ذهنیت می‌رسند که شورای شهر تمام تلاش خود را برای بهتر کردن و آبادانی نمودن شهر قرار داده است و این امر می‌تواند اعتماد و مشارکت شهروندان را در پی داشته باشد.

در واقع این نتیجه برگرفته از یکی از محرک‌های ذهنی آدمی می‌باشد، زمانی که فردی خدمتی را بدون چشمداشت برای شخص دیگری انجام می‌دهد، این امر نوعی انگیزه را در فرد دریافت‌کننده خدمت ایجاد می‌کند و تقابل ذهنی را در او بیدار می‌کند و منجر می‌شود که فرد مقابله به مثل نموده و او هم خدمتی در برابر وی انجام دهد. در همین رهیافت، وقتی شهروندان مشاهده می‌کنند که شورای شهر فقط بر اساس وظایف محوله خود پیش می‌روند و خدمات درستی را ارائه می‌دهند، آرام‌آرام در بین شهروندان محرکی ذهنی پدید آمده و باعث افزایش انگیزه آن‌ها برای مقابله به مثل کردن می‌شود و به تبع شهروندان نیز فعالیت‌های مؤثری در امر شهری انجام می‌دهند. لذا زمانی شهروندان مشارکت بالایی را در امور شهری خواهند داشت که شورای شهر به وظایف خود به نحو احسن پرداخته که این انجام وظیفه، رفته رفته وفاداری و اعتماد عمومی را به همراه خواهد داشت و این اعتماد عمومی به عنوان متغیر میانجی می‌تواند زمینه ساز فعالیتی از سوی شهروندان شود که این فعالیت در قالب مشارکت شهری در نزد شهروندان شکل می‌گیرد.

بنابراین به تمامی مسئولین امر و اعضای شورای شهر همدان پیشنهاد می‌شود که می‌بایست به این باور برسند که زمانی قادر خواهند بود، مشارکت شهروندان را افزایش دهند و شهروندان را در کنار خود ببینند که تنها و تنها به وظایف محوله خود به صورت مستمر و به درستی بپردازند، زیرا تا زمانی که شهروندان به اعضای شورای شهر اعتماد کافی نداشته باشند، راه‌های دیگر برای افزایش انگیزه جهت مشارکت شهروندان بی‌فایده و کوتاه مدت خواهد بود. لذا انجام وظیفه و کاردانی اعضای شورای شهر تنها راه رسیدن شهر به چشم‌انداز خود از رهیافت مشارکت شهروندان خواهد بود.

منابع

- آذربایجانی، کریم؛ دریایی، جواد (۱۳۸۶). بررسی تأثیر عملکرد شوراهای شهر بر اثربخشی شهرداری‌ها (مطالعه موردی: شورای اسلامی شهر و شهرداری آباده). پژوهشنامه علوم انسانی و اجتماعی، ۷(۲۵)، ۲۸-۱۳.
- الوانی، سید مهدی؛ دانایی فرد، حسن (۱۳۸۰). مدیریت دولتی و اعتماد عمومی. دانش مدیریت، ۵۵، ۲۸-۵.
- ایزدی، ملیحه؛ اکرمی، مهسا (۱۳۹۴). نقش مشارکت شهروندان در توسعه مدیریت شهری. کنفرانس سالانه بین‌المللی عمران، معماری و شهرسازی. شیراز: موسسه عالی علوم و فناوری خوارزمی.
- بنائیان، هادی؛ پرهیزکار، عالیه (۱۳۹۷). بررسی مدیریتی عملکرد اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شهرداری و شورای شهر (مطالعه موردی: شورای اسلامی شهر شیروان). چهارمین کنفرانس بین‌المللی نقد و واکاوی مدیریت در هزاره سوم.
- پورمحمدی، محمدرضا؛ طورانی، علی؛ تیموری، راضیه؛ احمدی، اسماعیل؛ صفدری، امین (۱۳۹۳). ارزیابی و رتبه‌بندی عوامل تأثیرگذار بر مشارکت شهروندان در فرایند مدیریت شهری (مطالعه موردی: منطقه ۲ شهرداری تبریز). مجله پژوهش‌های جغرافیای برنامه‌ریزی شهری، ۱(۱)، ۱۹-۱.
- پیر بابایی، محمدتقی؛ رحمانی، جواد (۱۳۹۶). مشارکت شهروندان در مدیریت شهری مطابق نگاه علامه طباطبائی. فصلنامه علمی-پژوهشی نظریه‌های اجتماعی متفکران مسلمان، ۶(۲)، ۳۳۱-۳۱۱.
- دانایی فرد، ح (۱۳۸۲). طراحی و تبیین مدل اعتماد عمومی. رساله دکتری چاپ‌نشده دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- رجبی فرجاد، حاجیه؛ دانش فرد، کرم اله؛ مظاهری، محمد مهدی؛ شیروانی، علیرضا (۱۳۹۳). نقش اعتماد عمومی در توسعه مشارکت شهروندان. فصلنامه مطالعات منابع انسانی، ۴(۱۴)، ۴۶-۲۳.

- رسولی، رضا؛ کریمیان، علیرضا؛ صالحی، علی (۱۳۸۹). بررسی نگرش مردم نسبت به شوراهای شهری و ارزیابی عملکرد شوراهای اسلامی در استان آذربایجان شرقی. مجله مدیریت شهری، ۲۶، ۴۰-۲۷.
- سعیدنیا، احمد (۱۳۷۹). مدیریت شهری، سازمان شهرداری‌های کشور، جلد یازدهم.
- صرافی، مظفر؛ عبداللهی، مجید (۱۳۸۷). تحلیل مفهوم شهروندی و ارزیابی جایگاه آن در قوانین، مقررات و مدیریت شهری، پژوهش‌های جغرافیایی، ۶۳، ۱۳۴-۱۱۵.
- قره خانی، بهزاد؛ طاهر پور، حبیب‌الله؛ رهنورد، فرج‌الله؛ مصطفوی، فرخ (۱۳۹۳). عوامل مؤثر بر اعتماد به سازمان‌های دولتی شهر تهران، نشریه مدیریت دولتی، ۶(۴)، ۹۵۶-۹۳۹.
- مهدوی، شهرام؛ نجفی کانی، علی‌اکبر؛ مسیبی، سمانه (۱۳۹۳). بررسی و تحلیل میزان رضایتمندی شهروندان از عملکرد شهرداری و شورای شهر (نمونه موردی: شهر کاشان). فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، ۲۹(۲)، ۱۲۲-۱۰۳.
- Belanger, E., Nadeau, R. (2005). Political trust and the vote in multiparty elections": The Canadian Case; European Journal of Political Research 44.
- Luhmann, N. (2020). Trust and Power; Chichester, John Wiley & Sons, Inc, New York.
- Mary Kauzya, Johon, (2003) "Local Governance Capacity Building for Full Rang Participotion in Africa Countries", Discussion Paper Series, No. 33, Available at: www.cdt.iao.florence.it/santanna/canferenza/docsen/presentation-kauzya.pdf.
- Nye, J.S., Zelikow, P.D. (2019). Conclusions: Reflections, conjectures and puzzles; Cambridge, MA: Harvard University Press.

The effect of the city council's performance in urban management on citizens' participation with the mediating role of public trust

Amir Abbas Babakianpour*1

Date of Receipt: 2021/07/01 Date of Issue: 2021/09/20

Abstract

The aim of the current research is the effect of the performance of the city council in urban management on the participation of citizens with the mediating role of public trust. This research was descriptive-correlational in terms of the purpose of applied research and in terms of the method of data collection. The statistical population of this research is all the citizens of Hamadan city in the year 1400, which was considered unlimited due to the lack of access to the studied population. On the other hand, the statistical sample was selected according to the statistical population and with the help of Morgan and Karjesi's table and by stratified random method (according to the urban areas of Hamedan) in the number of 384 people. The city council's performance in urban management, citizens' participation and public trust were measured using a 5-point Likert scale. The results of the current research with structural equation method by PLS software indicated that the performance of the city council in urban management has an effect of 72% on the public trust of citizens, 52% on citizen participation, and on the other hand, the public trust of citizens has an effect of 28%. It had a significant effect on citizens' participation. Also, public trust has a 20% mediating role in the relationship between the city council's performance in urban management and citizen participation.

Keywords

The performance of the city council in urban management, citizens' participation, public trust

1. Masters in Urban Management, Islamic Azad University, Hamadan branch (* responsible author: Arman.pajooohan.co@gmail.com)